

עוד יום בחייו של אזרח אחד

אזרח אחד רצה, כזכור, לנסוע להולנד, או למקום אחר, אבל לא נסע. נסיעה לשם תעלה לו בשש משכורות מלאות, שלא לדבר על אשתו והיילדים. אזרח אחד יודע שהמצב קשה והמדינה חייבת לגבות מיסים כבדים מכל טיול שהוא חולם אי-פעם לעשות, והוא יודע שהמדינה שלו חייבת להיות קשוחה בענייני מיסים ומטבע זר, ושעליה להתרכך רק כאשר מדובר בשליחויות או במישחקי גמר בכדורסל. לכן ישב אזרח אחד עם אשתו וילדיו והסביר להם בפרוטרוט את חומרת המצב הכלכלי, ולבסוף החליטו, בעצתו, פה אחד, לנסוע לירושלים. ירושלים היא בירת ישראל, והיא גם עיר נאה ומעניינת ששום תייר לא יתבייש בה, ומה שטוב לתיירים טוב גם לאזרח אחד ולבני-מישפחתו, אשר פתחו בהכנות לקראת טיולם הצפוי.

ראשית דבר נטל אזרח אחד חופשה בת יום שלם ממקום-עבודתו, וגם כיוון את השעה לחופש פסח, שבו יהיו היילדים פנויים מלימודים, וגם אשתו תוכל להתפנות ממישרתה החלקית. כעת לא נותר לו אלא לברר את מועד יציאת הרכבת לירושלים, ואת שעת חזרתה.

: 0515

השעון המעורר צילצל, אבל כולם היו ערים כבר קודם. בשש ועשרה יוצא האוטובוס לתחנת-הרכבת, ויש לסיים את ההכנות. אשתו של א"א הכינה את הסנדוויצ'ים והפירות מבעוד-מועד, וכעת לא נותר אלא להוציאם מן המקרר ולארזן אותם בסליל הפלסטיק הגדולים. הילד הקטן השתולל והציק ל- אחותו הבכירה, אבל אזרח אחד נתן עליו צעקה ואמר לה שלא תשים לב אליו.

: 0636

הגיעו לרכבת חצי שעה לפני הזמן, ואשתו של אזרח אחד הוציאה ביצים קשות ומלפפונים, ובעודם ממתינים התקיינה את ארוחת-הבוקר. כש- הגיעה הרכבת ויצאה לדרכה, בדיוק בזמן, מזג אוויר אחד לכולם תה מן הטרמוס, והילד הקטן הצחיק את אחותו ולא נתן לה לשתות כמו שצריך. סטירת-לחי קלה הסדירה את העניין, והתה גישתה כהלכה.

: 0740

תחנת-ביניים. ממתינים לרכבת שממול. אל הקרון נכנס הגזען הביישן, ובידו תרמיל-גב. הגזען הביישן שאל את אזרח אחד אם אפשר לשבת, וא"א אמר בבקשה. הגזען הביישן הניח את תרמילו והתיישב. בעוד אזרח אחד מסביר למישפחתו את תולדות הסביבה הנשקפת מן החלון, כיבדה אשתו את הגזען הביישן בביסקוויט ואף הציעה לו תה חם מן הטרמוס. הגזען הביישן הודה בביישנות, אך סירב. אזרח אחד פתח בשיחה עם הגזען הביישן וממנה למד כי גם הוא בדרכו לירושלים, ומשם לגילגל. אוהוהו, אמר א"א בהתפעלות, אומרים שקר שם מאד, זה בטח בגלל הגובה. לא-כל-כך גורא, אמר הגזען הביישן, מסתדרים, חייך במבוכה. ואיך עם הקניות, או מה עושים כשרוצים לראות קולנוע או תיאטרון, הקשתה אשתו של א"א. חיים חיי צניעות, ענה לה הביישן. והביטחון, שאל הבן הבכור, שהביט בהערכה על קנה העווי שביצבץ מתרמילו של הגזען. קצת קשה, ענה, אבל המוראל גבוה. העיקר שמאמינים, אמר הגזען הביישן.

: 0910

בנו הקטן של אזרח אחד התעקש לשתות או- רנג'דה. א"א ניסה להתווכח וטען שתיכף מגיעים לירושלים, אבל כלום לא עזר לו. הגזען עלה שלוש

ועשרים עם הבקבוק, ואזרח אחד הוציא את ארנקו מכיסו כשהוא נאנח על שהובס. אחר-כך הרכיב את משקפיו, הוציא עט ופתק מכיס מעילו ורשם בו כדלהלן:

חמישה כרטיסי-רכבת (2 ילדים)

הלוך וחזור 134.50 ל"י

כרטיס אוטובוס 9.40 ל"י

בקבוק שתיה 3.20 ל"י

שלא תשכח להתזיז את הבקבוק, גער בבנו.

: 0935

ירושלים. אזרח אחד ובני מישפחתו נפרדו בחי- מימות מן הגזען הביישן ולקחו קו 6 בדרך לעיר העתיקה. הנה מיגדל-דוד, צעק הילד הקטן, והגדול השתיק אותו, כי לא יפה לצרוח באוטובוס. אחר-כך ירדו ונכנסו בשער יפו, בדרכם אל הכותל. מן הכותל ראו את שני המיסגדים, זה עם כיפת הזהב והשני עם כיפת הכסף. איזה מהם אל-אקצה, שאלה הבת. בדרך חזרה קנה אזרח אחד עיתון ערב וגלידות-טילון לילדים, והתרגו לקרוא את הכותרות. איזה אנשים, רטן א"א באוזני אשתו והילדים, אין להם שום מוסר-עבודה ושום מצפון. שובתים בשביל כמה לירות והורסים לנו את המשק. בושה וחרפה לאן הגענו, אמר אזרח אחד, והודהה בכל ליבו עם הפסדי הפרדסנים. מה זה שבתות, שאל הילד הקטן. שבתה זה כשמישהו מחבל במשק, אמר אזרח אחד לבנו, וניגב את הגלידה שגזלה לו על הסוודר.

: 1235

ארוחת-צהריים על הדשא שממול לחומות. מזג- האוויר ערפילי וגשם מטפטף. האביב מאחר. אשתו של אזרח אחד חילקה לכולם סנדוויצ'ים עם קציצות

וליומנדה ותפוח-עץ. אזרח אחד הצית סיגריה פילטר ורשם בפניקסו:

פיקרון בכקבוק שתיה 0.70 ל"י +

נסיעה בירושלים 5.50 ל"י

עיתון 1.70 ל"י

גלידות 7.50 ל"י

כשסיים לחשב, העיר לאישתו כי גלשו מעבר לתקציב בכעשר לירות, ואחר כיבה את הסיגריה וטמן את מחציתה בחפיסה. למרות זאת קנה לכולם כעכים עם סומסום וועתר וציין לחובה הוצאה נוספת של שש וחצי לירות. תראו, ערבי נוהג במכונית, קרא הילד הקטן בהתפעלות, כאשר ראה מכונית מרצדס מפוארת, ובה נהג עם כפייה לראשו. כן, כן, נאנח אזרח אחד, נותנים להם חופש, נותנים להם. מה שהם רוצים לעשות, הם עושים, ואחר-כך הם עוד משתוללים ברחובות וזורקים אבנים מול הטלוויזיה. תן להם אצבע, אמר הבן הבכור, והם ירצו את כל היד. הנה ערבי עם מטרייה, קראה הבת, גם לערי- בים יש מטריות כמו לנו, התפעלה. יש גם ערבים תרבותיים, הסבירה אמה.

: 1407

מונית ניסתה לעקוף משאית אספלט. המשאית פנתה שמאלה. נהג המונית צפר ונתן ברקס, אבל המשאית נכנסה בו ודפקה לו את הדלת הימנית. הזוגיות של השימשה הצדדית התנפצה לרסיסים. הנהגים צעקו אחד על השני. נוצר פקקת-נועה. האוטובוס, שהחזיר את אזרח אחד ובני-מישפחתו (5.50 ל"י) אל הרכבת, נתקע בפקק. עד לבוא הרי- כבת נותרו כשעתיים. אזרח אחד קנה שבועון- נשים לאישתו (8.50 ל"י), והיא והילדה עיינו בנ- תוני המועמדות הסופיות לתחרות מלכת-היופי. בחו של א"א עדיין צעירה, אבל ברור שלא תהיה מועמדת. אף-על-פי-כן היא עוקבת בסקרנות אחר התחרות, כשם שאזרח אחד עוקב אחר הנעשה בגמלים, וכשם שהוא יודע על כל מי שיצא לחו"ל ועל כל מי ששב משם.

: 1630

הרכבת החלה יוצאת מירושלים. אזרח אחד ובני-מישפחתו שוחחו על חוויות היום. א"א טען כי המשאית אשמה כי לא אותתה כראוי, ואילו בנו גרס כי נהגיהמונית לא היה צריך לעקוף בצורה כה רשלנית לפני פנייה שמאלה. אשתו של א"א אמרה שמול שלא ישב אף אחד ליד הנהג כי אחרת היה חוטף רסיסים, וא"א עצמו הביע את השתו- ממותו על שהמישטרה לא עושה משהו כדי שנהגיה- משאיות לא ישתוללו בדרכים. הילד הקטן שאל אם המשאית היתה לילנד או וולבו, ואחיו הגדול לעג לו על בורותו. שכן המשאית היתה בכלל סקאניה. בתו של א"א הרימה ראשה מן המועמדות הסופיות ושאלה אם היו פצועים, שכן לדעתה שמעה צפי- רות של אמבולנס, וא"א סיכם את הוויכוח באומר כי להחליף את הזוגיות המנופצת בטקסי זה עניין של מאה לירות לפחות, לפי דעתו. וכיוון שדיבר על סכומים גדולים, נזכר בפניקסו והחל מסכם את הוצאות הטיול. אם לא יקנו עוד ואפלים בדרך, ייגמר הטיול בגרעון קל בלבד, ומחר יוכל לשוב לעבודה בלב שקט. בעד מאתיים לירות הצליח גם הוא לקחת את המישפחה לטיול יפה. הם ראו את הרכבת ואת הכותל ואת הגזען הביישן וערבי עם מטרייה וכיפה. מזהב וכיפה מהכסף, והעיקר - אקסידנט בין מונית ומשאית, שהוכיח שוב את אוולת-ידם של השילטונות.

הנור מרמרי

405173

כרטיסי נהג

לנכונת עד גמר הנסיעה

כולל מס בטחון

160

סדרת 15